

Love'sLabour.ttf

Love's Labour

„Petera žil istý miž menom Cornelius, stonit kohorty, zvanej Italštá. Hol nábožný a bohabojný s celým svojím domom. Pánal vela almužien lidi a instavene sa modlil k Bohu. Kdežto tretia hodina popoludňa rivel jasne vo rámeni Božieho anjela, ktoré prichádza k nemu a oslovia ho: „Cornelius!“ Ale on na neho hľadal a prelatkutky povedal: „To je, pane?“ Povedal mi: „Tvoje modlitby a tvoje almužiny vystúpili pred Božím tvárom a on si na ne spomenul. Keď teraz posíli mižom do Joppe a zavolaj si Šimona s prímením Peter; býva v istobe Šimona, gurbiana, čo má dom pri mori.“ Keď anjel, čo s ním hovoril, vrásil, zavolal si dvekrát skubro a nábožného rojata z tých, čo mi boli poďriadení, všetko im porozprával a poskal ich do Joppe. Keď druhý deň, keď boli na ceste a blížili sa k mestu, Peter vystúpil okolo poludňa na strečku modliť sa. Keď vyskúšal, chcel jest. Keďmi mi pripravovali, padol do vynášenia. Býval otvorené nebola a postúpovať akusi nádobu, ale vylepšiť prestieralo, spúštanie za šeny roby na zem. Hol v nej všetky druhé štvrnožce, zemeplaze a neveste sväctev. Keď zaznal mi blas: „Peter, vstan, zobij a jez!“ Ale Peter povedal: „Dajte mi ľinom, pane, čo som niktý nijedol nici poštornením a nečistos.“ Keď blas sa mi ozval znova, druhý raz: „Tož Žeh očisť, ty nenažijou poštornením.“ Toto sa opakovalo tri razy a býval bola nádoba vzatá do mesta. Keďmi bol Peter v rozprátkach, čo to bol za ľuž, ktorý videl, zastali pri bráne miži, ktorých poskal Cornelius, a dopýtal sa na Šimonenov dom. Zavolali a pýtali sa, či tam býva Šimon s prímením Peter. Keď Peter premýšľal o videní, Bých mi povedal: „Skladaj ľinu tria miži. Vstan a bez vahania chod s nim, kebo som ich ja poskal.“ Peter vystúpil k mižom a povedal: „Ja som ten, ktorého hľadáte. Kdeľi čomu ste príšli?“ Oni povedali: „Stonit Cornelius, spracovávaj a bohabojný miž, ktorom už jasnosť nároč vyzáva sväctev, vstal počtu od sväčeho anjela aby si ča pozval do domu a vypočul tvoje slová.“ Zavolal ich teda dom a pohostil. Keď druhý deň vstal a šiel s nimi a niektorí bratia z Joppe ho sprevádzali. Keď však deň prišiel do Pezary, Cornelius ich už čakal spolu s poznávanimi príbuznými a najbližšími priateľmi. Keď Peter prichádzal, Cornelius mi vystúpil v istrety, padol mi k nám a počlonil sa. Ale Peter ho zavíhal a povedal mi: „Vstan, aj ja som len človek.“ Keď sa s ním rozprával, všiel deň a násil tam mnoho zhoraždených. Keď povedal im: „By viste, že Žeh sa nesmie spolieť ani stretnúť s čudzincom. Keď miene Žeh uťažal, že nemám niktoho nazývať poštornením alebo náčistym človekom. Preto som príšiel bez vahania, keď ste ma pozvali. Keď pýtam sa, kdeľi čomu ste ma pozvali?“ Cornelius povedal: „By to šeny deň práve v tuto hodinu, čo som sa e tretej hodine popoludňu modlil ve sočejom dome. Či už predtý čomu zastal miž v bielom odevi a povedal mi: „Cornelius, tvoja modlitba je vyslyšaná a Žeh si spomenul na tvoje almužiny. Posli teda do Joppe a zavolaj si Šimona s prímením Peter; býva v dome gurbiana Šimona pri mori.“ Keď som teda poskal po teba a ty si dobre urobil, že si príšiel. Keď teraz sme my všetci tu pred Božím tvárom, aby sme vypočuli všetko, čo ti Bán príkazal.“ Peter vystúpil ľusta a povedal: „Poznaj poznávaním, že Žeh nemárija niktomu, ale v každom národe mi je milý ten, kto sa ho boji a koná spravodivo. Svojom Žrada zoskal slovo a prestoral počuj skrež Ježiša Krista, on je Bánom všetkých. By viste, čo sa pôvnic od Babilóna po krse, ktorý hľadal Ľan, dialo po celej Ľídie; ale Žeh pomazal Ježiša z Nazareta Býhom Kráľom a morom a on chodil, dobre robil a istrovával všetkých posadníckych diabolom, kebo bol s ním Žeh. Keď my sme svedčíme všetkého, čo urobil v judejskej krajine i v Jeruzaleme. Keď zavesili ho na drevo a zabili. Žeh ho tretieho dňa vstriesiel a dal mi, aby sa zjavil – nie všetkemu lidi, ale svedcom, ktorých Žeh vystúpil urobil, nám, čo sme s ním po jeho zmŕtvhozostani jedli a pili. Keď príkazal nám, aby sme lidi hľadali a dosvedčovali, že to jeho Žeh instančil za súdu živých i mŕtvych. Jenom vydávanju všetci preto svedčíme, že pre jeho meno dosiahne odpustenie hriechov každého, kto v neho verí.“ Keďmi Peter toto hovoril, zoskupil Bých Žestý na všetkých, čo počivali slovo. Keď všiaci z obriecky, čo príšli s Peterom, žasli, že sa dar Býcha Žestého vylial aj na počívace, kebo ich počuli hovoriť jazykmi a vedeckť Žeha. Keď Peter povedal: „Nedaje este niktoto zabrániť, aby boli vedeni počrstení ti, čo dostali Býcha Žestého tak ako my?“ Keď vystúpil ich počrstít v meno Ježiša Krista. Peterom ho prosili, aby si nies niktoko zni zoskal.